

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: Kž-80/05

Brčko, 07.06.2005. godine

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija: Dragane Tešić, kao predsjednika vijeća, Zijada Kadrića i Ruže Gligorević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Tanje Šakić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optužene F. Č. iz B., zbog krivičnog djela – ubistva iz člana 163. stav 1. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, odlučujući po žalbi branioca optužene F. Č. izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp-381/04 od 20.05.2005. godine, na sjednici vijeća održanoj 07.06.2005. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optužene F. Č., advokata iz Kancelarije za pravnu pomoć u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine, S. M., izjavljena protiv rješenja Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp-381/04 od 20.05.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Osnovni sud) broj Kp-381/04 od 20.05.2005. godine, utvrđeno je da je F. Č. u neuračunljivom stanju, na način, u vrijeme i na mjestu kako je to opisano u izreci pobijanog rješenja počinila krivično djelo – ubistva iz člana 163. stav 1. Krivičnog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ-a BD BiH). Istim rješenjem je određeno da se predmet ima uputiti organu nadležnom za pitanja socijalnog staranja, radi pokretanja odgovarajućeg postupka. Optužena je oslobođena od obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka.

Protiv navedenog rješenja žalbu je u zakonskom roku izjavila branilac optužene F. Č., advokat Kancelarije za pravnu pomoć u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine, S. M. (u daljem tekstu: branilac optužene) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke da se predmet uputi organu nadležnom za pitanja socijalnog staranja radi pokretanja odgovarajućeg postupka.

U obrazloženju žalbe navodi da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka i. Zakona o krivičnom

postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP-a BD BiH), jer je pobijano rješenje zasnovao na dokazima na kojima se po odredbama ZKP-a BD BiH isto nije moglo zasnovati. Pojašnjavajući takvu tvrdnju navodi da sud rješenje, kojim utvrđuje da je optužena F. Č. počinila krivično djelo – ubistva, zasniva isključivo na materijalnim dokazima kao što su odjeća i obuća koji su oduzeti od F. Č. (teksas pantalone plave boje, crna majica dugih rukava, crna majica kratkih rukava, helanke, čarape plave boje, brushalter, gaćice i patike) zatim drugim materijalnim dokazima kao što su kutija cigareta „crvena Morava“ u kojoj se nalazilo 9 cigareta, te tragovima uzetih sa F. ruku (bris sa ruku, nokti lijeve i desne ruke) iako su pomenuti dokazi i tragovi od F. oduzeti bez naredbe suda.

Svjedok V. V., koji je izvršio oduzimanje navedenih predmeta i tragova od F. Č. je posvjedočio da za pomenuto oduzimanje nije imao naredbu suda. Da oduzimanje navedenih predmeta i tragova od F. Č. nije oduzeto po naredbi suda potvrdila je i svjedokinja S. S. koja je sačinila zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta.

Kako su pomenuti dokazi po ocjeni branioca optužene pribavljeni nezakonito, isti se nisu mogli koristiti kao dokaz u krivičnom postupku, a niti se na njima mogla zasnovati sudska odluka.

Pošto su i nalazi i mišljenja vještaka P. U. i D. K., zasnovani na dokazima koji su na naprijed opisan i nezakonit način pribavljeni, to pismeni nalazi i mišljenja tih vještaka kao i njihovo svjedočenje na glavnom pretresu nisu mogli biti prihvaćeni kao dokaz, a niti je na istim mogla biti zasnovana sudska odluka.

Dalje žalilac ističe da su svi materijalni dokazi, osim dokaza označenih kao D-76 i D-83 nepouzdati i nisu autentični, tako da samim tim nisu mogli biti cijenjeni kao dokaz, niti su mogli biti prihvaćeni kao dokaz.

Sud u pobijanom rješenju nije naveo razloge o odlučnim činjenicama te je time počinio i bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k. ZKP-a BD BiH. Pojašnjavajući takav žalbeni prigovor, branilac optužene navodi da prvostepeni sud utvrđuje da je F. Č. počinila predmetno krivično djelo – ubistva na način opisan u dispozitivu pobijanog rješenja. Međutim, po ocjeni žalioca, iz provedenih dokaza se ne može izvesti zaključak da je optužena F. Č. fizički napala H. Š., te mu nožem dužine 23 cm nanijela sve povrede navedene u dispozitivu rješenja. Nejasno je na kojim dokazima i činjenicama sud zasniva svoj zaključak da je optužena počinila predmetno ubistvo.

Sud samo uopšteno navodi da je F. Č. prouzrokovala smrt H. Š., dok ne navodi na osnovu kojih činjenica smatra utvrđenim da je F. Č. počinila predmetno krivično djelo a niti daje razloge zašto te činjenice smatra dokazanim. Stoga rješenje suda uopšte nema obrazloženja a niti razloga o odlučnim činjenicama.

U prigovoru da je izreka rješenja protivrječna njegovim razlozima, žalilac navodi da se na osnovu iskaza svjedoka L. J. utvrđuje da se F. Č. prilikom prijave policiji telefonom smrti H. Š., predstavila kao M. P. Međutim, iskaz tog svjedoka je suprotan njegovoj izjavi sadržanoj u službenoj zabilješci broj 01-5189/04 od 10.09.2004. godine, pa je nejasno na osnovu čega je sud izveo zaključak da se F. Č. predstavila kao M. P.

Sud navodi da su svi tragovi i dokazi propisno označeni i izuzeti sa lica mjesta od strane službenih lica te pohranjeni. Takav zaključak suda je suprotan naredbi broj 02-230-2072/04 od 11.09.2004. godine iz koje ne proizilazi da su pantalone plave boje sa etiketom R., koje su oduzete od F. Č., pohranjene u depozit Policije BD BiH tako da pomenute pantalone nisu pouzdan dokaz pošto nije utvrđeno da li je uopšte pohranjen u depozit Policije BD BiH i da li je propisno čuvan i gdje je čuvan.

Sud prihvata nalaz i mišljenje vještaka M. K. koji je na nesumnjiv način utvrdio da na lovačkom nožu nema tragova koji pripadaju F. Č., ali da naprotiv u tragu 277.3.15/04 postoje i dodatni aleli koji ne pripadaju F. Č. ali da mogu pripadati trećoj osobi muškoj ili ženskoj, odnosno da treća osoba može biti stvarni počinitelj predmetnog krivičnog djela. Tako sud i pored navedenog utvrđuje da je F. Č. počinila predmetno krivično djelo – ubistva, to izreku rješenja čini protivrječnom razlozima rješenja.

U prigovoru da je prvostepeni sud pogrešno ili nepotpuno utvrdio činjenično stanje, branilac optužene navodi da sud na osnovu provedenih dokaza utvrđuje da je F. Č. počinila predmetno krivično djelo – ubistva, iako nijedan salušani svjedok nije očevidac navedenog ubistva a niti ima saznanja kako je došlo do smrti H. Š.

Iz iskaza svjedoka L. J. i S. B. proizilazi da je F. Č. bila ta koja je dežurnom policajcu R. M. telefonom prijavila da se u stanu u E. naselju nalazi mrtav čovjek, ista je u blizini tog stana sačekala policiju te istu odvela do navedenog stana u kome se nalazilo mrtvo tijelo H. Š. S obzirom na te činjenice, branilac optužene se pita zar bi optužena postupla na navedeni način da je ona počinitelj predmetnog krivičnog djela.

Kako je policija pri vršenju uviđaja, pregledom navedenog stana H. Š. pronašla tašnu i dokumente koji pripadaju optuženoj F. Č. branilac optužene se pita da li bi optužena ostavila u stanu optuženog navedene stvari da je zaista počinila predmetno ubistvo. Kako su na F. odjeći i rukama od strane policije pronađeni tragovi koji asociraju na krv, branilac optužene se pita zar te tragove optužena ne bi otklonila prije dolaska policije da je zaista počinila nevedeno krivično djelo.

Iako je činjenica da je tužilaštvo predočilo kao dokaz naredbu suda od 11.09.2004. godine, po kojoj se ima izvršiti tjelesni pregled, uzimanje krvi, urina, kompletne odjeće i sadržaja ispod nokata F. Č., ovlaštena službena lica policije V. V. i S. S., koja su 11.09.2004. godine, između 04,00 i 05,00 časova, izvršila oduzimanje odjeće te sadržaja ispod noktiju F. Č. nisu imali pomenutu naredbu suda, pa kako su ti dokazi nezakonito prikupljeni, ne mogu se prihvatiti kao dokaz a niti se na njima može zasnovati sudska odluka. Shodno navedenom, sud nije mogao prihvatiti ni kao dokaz DNA vještačenje spornih tragova sa odjeće i obuće F. Č. obavljeno od strane vještaka P. U. a niti vještačenje obavljeno od strane vještaka za kontaktne tragove D. K.

Čak i da su V. V. i S. S. imali naredbu suda za oduzimanje, u njoj nije određeno oduzimanje patika od F. Č., a niti brisa sa ruku kao ni nokata, pa žalilac smatra da su ti dokazi nezakonito pribavljeni te da nisu mogli biti prihvaćeni kao dokaz u postupku pred sudom. O oduzetim predmetima nije sačinjena potvrda, niti dostavljena F., a osim toga isti nisu dostavljeni sudu, pa svi dostavljeni predmeti čak i da su zakonito pribavljeni nisu autentični, niti pouzdani kao dokaz.

M. B. je u depozit policije pohranio predmete i tragove izuzete sa lica mjesta i od F. Č. te je u vezi toga sačinio naredbu i službenu zabilješku. Međutim, u naredbi broj 02-230-2072/04 od 11.09.2004. godine nisu navedene teksas pantalone plave boje sa etiketom R. koje su oduzete od F. Č. iz čega proizilazi da iste nisu pohranjene u depozit Policije BD BiH niti se zna na koji način su čuvane, što dovodi u ozbiljnu sumnju vještačenje DNA profila u spornim tragovima sa tih pantalona. Stoga je navedeni dokaz neopouzdan, neautentičan, kao i vještačenje DNA profila sa tog predmeta.

Vještačenje DNA profila sa patika, brisa sa ruku te nokata se ne može po ocjeni žalioaca prihvatiti kao dokaz jer u naredbi suda nije navedeno oduzimanje patika, brisa sa ruku, te nokata, tako da je vještačenje tih tragova i predmeta nezakonito i nije moglo biti prihvaćeno kao dokaz od strane suda.

Ni mikrotragovi vlakana sa patika F. Č. se ne mogu prihvatiti kao dokaz jer je oduzimanje patika učinjeno nezakonito bez naredbe suda.

Po ocjeni žalioaca se ne može smatrati da je vještačenjem koje je obavio vještak D. K. utvrđeno postojanje kontakta između F. Č. i H. Š., pa i ako jeste to utvrđeno, žalilac smatra da je to normalno pošto su se navedena lica družila, bili su prijatelji tako da su tragovi mikrovlakana mogli ostati na njima zbog njihovog međusobnog pozdravljanja i zajedničkog sjedenja.

Vještak P. U. je utvrdila postojanje miješanog DNA profila u većini dostavljenih tragova (na odjeći i obući) koje je vještačila (dio alela se podudara sa alelima iz nespornog uzorka krvi F. Č. a dio sa alelima H. Š.). Vještak nije mogla utvrditi da li identifikacioni DNA profil se zasniva na stanicama epitela ili tragovima krvi. Branilac optužene tvrdi da se iz nalaza navedenog vještaka nesumnjivo može izvesti zaključak da tragovi na F. odjeći, koji asociraju na krv, ne dokazuju da je F. počinila ubistvo H. Š. U pokušaju da pomogne H. Š., na njegovoj odjeći su mogli nastati pomenuti tragovi.

Da je F. Č. zaista počinila ubistvo H. Š., na njenoj odjeći bi po ocjeni žalioaca bili tragovi u vidu prskotina krvi. Međutim, V. V. koji je pregledao F. odjeću je rekao da na istoj nema prskotina krvi, nego samo na leđnoj strani majice ima prskotina kafe za koje nije mogao reći koliko su stare.

Kako nije utvrđena starost tragova, ne zna se kada su isti nastali. Vještak za toksikološka vještačenja I. G. nije mogla utvrditi starost tragova od kafe pronađenih na zidu kuhinje i majici F. Č. Kako nije utvrđena starost tragova kafe na F. odjeći a niti starost tragova koji asociraju na krv, sud po ocjeni žalioaca ni u kom slučaju ne može biti siguran da su navedeni tragovi povezani sa krivičnim djelom koji se optuženoj F. stavlja na teret.

Dalje, žalilac navodi da je logično i normalno da su u stanu H. Š. pronađeni F. otisci, pošto su H. Š. i F. bili prijatelji, te su se družili.

Doktori F. H. i Z. C. su pregledali F. i na istoj nisu pronašli znake svježeg, mehaničkog povrijeđivanja, odnosno nikakve povrede (ogreboitine i slično). Stoga branilac optužene smatra da bi se u slučaju da je F. zaista napala H. Š. isti branio od

napada, pa bi na F. morala ostati bar ogrebotina ili neka druga povreda, što sve opet navodi na zaključak da F. nije počinilac predmetnog ubistva.

Iz nalaza vještaka M. K. jasno proizilazi da na nožu, kao sredstvu izvršenja predmetnog ubistva nema tragova koji bi pripadali F. Č. U jednom tragu identifikovani su aleli koji ne pripadaju ni H. Š. ni F. Č., nego nekoj trećoj osobi (muškoj ili ženskoj) što po ocjeni žalioca znači da bi ta treća osoba mogla biti počinilac ubistva H. Š., a ne optužena F. Č. Da je F. zaista pomenutim nožem napala H. Š. na dršci noža bi morali ostati njeni tragovi (epitel, znoj ili eventualno čak i krv). Navedeni dokaz po ocjeni žalioca sam za sebe nesporno potvrđuje da F. Č. nije počinila ubistvo H. Š. a iz drugih dokaza koje je optužena izvela se ne može izvesti zaključak da je optužena F. počinila predmetno ubistvo.

Branilac optužene dalje u žalbi prigovara da je odluka suda da se predmet uputi organu nadležnom za pitanja socijalnog staranja, u cjelosti odraz bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Radi svih iznijetih razloga branilac optužene predlaže da Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine njenu žalbu uvaži, pobijano rješenje preinači tako što će utvrditi da F. Č. nije počinila krivično djelo ubistva iz člana 163 stav 1 KZ BD BiH, ili da ukine pobijano rješenje i predmet uputi na ponovno odlučivanje, odnosno da nakon ukidanja rješenja sam održi pretres.

U pismenom odgovoru na žalbu branioca optužene koji je dat podneskom Kt-420/04 od 31.05.2005. godine, Javno tužilaštvo Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine je navelo da je žalba neosnovana, pa je predložilo da Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine istu kao neosnovanu odbije.

Po ocjeni vijeća ovog suda žalba branioca optužene F. Č., advokata S. M. je u cjelosti neosnovana.

Nije opravdan žalbeni prigovor da je iz razloga koji se navode u žalbi, prvostepeni sud pobijano rješenje zasnovao na dokazima na kojima se po odredbama ZKP-a BD BiH, isto nije moglo zasnovati.

Sudija za prethodni postupak Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine je postupajući po zahtjevu Javnog tužilaštva Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, izdao naredbu Kir-118/04 od 11.09.2004. godine, kojom je naređeno da se nad F. Č., osumnjičenom da je počinila ubistvo H. Š. ima izvršiti tjelesni pregled te da se od iste imaju uzeti krv i urin, zatim od iste oduzeti kompletna odjeća kao i sadržaj ispod noćnu a u cilju da bi se utvrdilo da li na njenom tijelu ili garderobi postoje tragovi krivičnog djela te da bi se utvrdile činjenice važne za krivični postupak. Određeno je da se tjelesni pregled te uzimanje krvi imaju obaviti u Općoj bolnici u B., te da uzimanje sadržaja ispod noćnu i oduzimanje odjeće od F. Č. imaju izvršiti radnici Kriminalističke policije BD BiH.

Starajući se za provođenje naredbe Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kir-118/04 od 11.09.2004. godine, ovlašteno službeno lice Policije BD BiH – krim. inspektor u policiji S. S. je 11.09.2004. godine oduzela od F. Č. odjeću i to: teksas pantalone plave boje sa etiketom R., helanke sivo-zelene boje,

brushalter – crne boje, ženske gaćice – ljubičaste boje, majicu dugih rukava – crne boje, majicu kratkih rukava – crne boje sa cvijetnim dezenom i čarape plave boje. U vezi oduzimanja navedene garderobe od osumnjičene F. Č., krim. inspektor S. S. je sačinila zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta broj 02-230-714/04 od 11.09.2004. godine, u kome je jasno naznačila da je navedeno oduzimanje izvršeno po naredbi Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kir-118/04 od 11.09.2004. godine. O svemu navedenom S. S. je posvjedočila na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom 01.02.2005. godine. Ista svjedokinja je istakla da je jedan primjerak zapisnika o privremenom oduzimanju predmeta predala F. Č., koja je prethodno potpisala zapisnik.

Kada se imaju u vidu izjava svjedokinje S. S. data na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom data 01.02.2005. godine i ono što je svjedokinja konstatovala u zapisniku o privremenom oduzimanju predmeta od 11.09.2004. godine (a konstatovano je da je oduzimanje navedene garderobe izvršila na osnovu naredbe Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kir-118/04 od 11.09.2004. godine), a koji zapisnik je opravdano Javno tužilaštvo Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine koristilo kao dokaz na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, onda proizilazi da su dokazi – pomenuta garderoba koju je Policija BD BiH oduzela od osumnjičene F. Č. pribavljeni zakonito. Ti dokazi su opravdano korišteni pri obavljanju potrebnih vještačenja koja su obavljena u konkretnom krivičnom predmetu, i sva obavljena vještačenja pri kojima su korišteni ti dokazi su zakonita kao i nalaz i mišljenje vještaka bazirani na tim dokazima kao i izjave vještaka date pred sudom u vezi obavljenih vještačenja.

Ne može se prihvatiti opravdanom tvrdnja žalioaca da nije postojala naredba suda za oduzimanje garderobe od F. Č. zbog toga što je krim tehničar u Policiji BD BiH V. V., koji je izvršio kriminalističko-tehnički pregled odjeće i obuće koji su izuzeti od osumnjičene F. Č., izjavio da on nije imao naredbu suda za oduzimanje. Takva izjava svjedoka je nebitna jer je neposredno oduzimanje garderobe od F. Č. izvršila krim. inspektor u Policiji BD BiH, S. S., i ista je nakon toga predala garderobu V. V., koji je poslije toga obavio krim-tehnički pregled odjeće osumnjičene te o tome sačinio zapisnik o KT pregledu odjeće. Navedena svjedokinja je i sačinila zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta – garderobe od F. Č., u kome stoji da su predmeti oduzeti na osnovu naredbe suda. Svjedok krim tehničar V. V. nije morao ni znati za postojanje naredbe suda za oduzimanje, jer je naredbu imala krim inspektor S. S. koja je garderobu neposredno i oduzela od osumnjičene.

S obzirom na navedeno, ovaj sud ocjenjuje da su dokazi – garderoba koju je Policija BD BiH oduzela od osumnjičene F. Č. 11.09.2004. godine, zakonito pribavljeni dokazi, jer su pribavljeni na osnovu naredbe suda. Isti su se stoga mogli koristiti u toku krivičnog postupka i prilikom vještačenja, a na takvim dokazima se mogla zasnovati sudska odluka. Suprotna tvrdnja žalioaca nije osnovana.

Naredba sudije za predhodni postupak Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj Kir-118/04 od 11.09.2004. godine da se od osumnjičene F. Č. oduzme kompletna odjeća, podrazumijeva pored oduzimanja garderobe, oduzimanja od iste i patika na kojima su mogući tragovi krivičnog djela, pa su radnici Policije BD BiH imali sudske odobrenje da pored garderobe od osumnjičene oduzmu patike na kojima su postojali tragovi koji asociraju na krv. Zbog toga se ima uzeti da je navedeni dokaz pribavljen

zakonito. Osim toga u konkretnom slučaju je navedeno oduzimanje preduzeto u cilju da se sačuvaju tragovi krivičnog djela što je u saglasnosti sa odredbama člana 218. ZKP-a BD BiH.

Činjenica je da su od osumnjičene F. Č. ovlaštena službena lica Policije BD BiH odrezali nokte lijeve i desne ruke da bi se tako uzeo sadržaj ispod noktiju, te da su nokti i sadržaj ispod noktiju korišteni kao dokaz u krivičnom postupku kao i prilikom obavljenih vještačenja. Za prikupljanje tih dokaza policiji nije bila potrebna naredba suda a ti dokazi su prikupljeni sukladno obavezama i ovlaštenjima koje policija ima u skladu sa odredbama člana 218. ZKP-a BD BiH, da bi se otkrili i sačuvali tragovi krivičnog djela i predmeti koji mogu poslužiti kao dokaz. Stoga ti dokazi nisu od strane policije prikupljeni nezakonito, nego su pod nadzorom tužilaštva pribavljeni u skladu sa pomenutim odredbama ZKP-a BD BiH. Osim toga, naredbom sudije za prethodni postupak Osnovnog suda BD BiH Kir-118/04 od 11.09.2004. godine je naređeno da se od osumnjičene F. Č. ima uzeti sadržaj ispod noktiju, a da bi se došlo do tog sadržaja neophodno je bilo odsijecanje noktiju od osumnjičene, tako da se s obzirom na tu činjenicu ima uzeti da je odsijecanje i uzimanje odsječenih noktiju od osumnjičene, i sadržaja ispod noktiju, bilo u skladu i sa naredbom suda.

Dva brisa koja su vatom sa šaka osumnjičene F. Č. uzela ovlašćena službena lica Policije BD BiH 11.09.2004. godine, predstavljaju radnje koje je policija oduzela u skladu sa odredbama člana 218. ZKP-a BD BiH u cilju da se otkriju i sačuvaju tragovi krivičnog djela i za takve radnje njima nije bila potrebna sudska naredba, odnosno odobrenje suda. Stoga na taj način prikupljeni dokazi nisu nezakonito prikupljeni a niti su nezakonita vještačenja te nalazi i mišljenja vještaka koji se između ostalog zasnivaju i na navedenim dokazima. Kako pomenuti dokazi nisu nezakonito prikupljeni, na navedenim dokazima se mogla zasnovati sudska odluka.

S obzirom na sve naprijed navedeno, nije opravdana tvrdnja branioca optužene da je pobijana odluka, iz razloga koji se navode u žalbi, zasnovana na dokazima na kojima se po odredbama ZKP-a BD BiH nije mogla zasnovati, pa shodno tome ni tvrdnja da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka propisanu u članu 297. stav 1. tačka i) ZKP-a BD BiH.

Ne stoji ni žalbeni prigovor branioca optužene da pobijano rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama, da je izreka rješenja protivrječna njegovim razlozima te da je zbog toga prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) ZKP-a BD BiH.

Po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud je u pobijanom rješenju dao jasne, neprotivrječne i valjane razloge o svim odlučnim činjenicama, i ti razlozi su potpuno u skladu sa činjeničnim stanjem utvrđenim u izreci pobijanog rješenja.

Nije opravdan ni žalbeni prigovor da je činjenično stanje u pobijanom rješenju pogrešno ili nepotpuno utvrđeno.

Stoji činjenica koju branilac optužene ističe u žalbi, a to je da nije bilo očevidaca koji bi posvjedočili da je optužena F. Č. ubila H. Š. Međutim, zbog toga se ne može smatrati da je prvostepeni sud pogrešno ili nepotpuno utvrdio činjenično

stanje. Iako pri samom činu izvršenja predmetnog krivičnog djela ubistva nisu bili prisutni očevidci, tragovi koji su zatečeni na mjestu izvršenja predmetnog ubistva, ili tragovi koji su pronađeni na rukama, gardarobi te obući optužene F. Č., pouzdano navode na zaključak da je ona počinilac ubistva H. Š. Ovlaštena službena lica Policije BD BiH, nalazi i mišljenja vještaka koji su obavili potrebna vještačenja u ovom krivičnom predmetu, te materijalni, odnosno pismeni dokazi koji su izvedeni na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom su dali dovoljno podataka o činjenicama na osnovu kojih je prvostepeni sud opravdano izveo pouzdan zaključak da je optužena F. Č. počinilac predmetnog krivičnog djela, koje se odnosi na ubistvo H. Š.

Činjenično stanje utvrđeno u izreci pobijanog rješenja je rezultat od strane prvostepenog suda, svestrane i pažljive ocjene, kako odbrane koju je branilac optužene iznijela na glavnom pretresu pred tim sudom, tako i svih dokaza izvedenih na pretresu pred navedenim sudom.

Prvostepeni sud je u pobijanom rješenju, u bitnom iznio sadržaj izjava saslušanih svjedoka, zatim izjave te nalaze i mišljenja vještaka koji su obavili potrebna vještačenja u ovom krivičnom predmetu, dao je analizu izvedenih dokaza, pa je opravdano, prihvatajući zakonitim i pouzdanim izvedene dokaze, a nakon što ih je doveo u međusobnu vezu, izveo pravilan zaključak da je optužena F. Č., u vrijeme, na način i na mjestu kako je to opisano u izreci pobijanog rješenja, u neuračunljivom stanju lišila života H. Š., te je time svojim radnjama ostvarila sva bitna obilježja krivičnog djela ubistva iz člana 163. stav 1. KZ-a BD BiH, a za koje se i optužuje.

Sve razloge prvostepenog suda kojima se opravdava činjenično stanje utvrđeno u izreci pobijanog rješenja, u cijelosti prihvata ovaj sud.

Paušalna je tvrdnja branioca optužene da dokazi čiju zakonitost osporava u žalbi, nisu ni autentični a niti pouzdani. Nijednim ozbiljnim argumentom odbrana nije dovela u sumnju zakonitost, autentičnost i pouzdanost izvedenih dokaza.

S obzirom na sve navedeno, ovaj sud nije privratio opravdanim prigovor branioca optužene kojim se osporava tačnost i potpunost činjeničnog stanja utvrđenog u pobijanom rješenju.

Budući da je pobijanim rješenjem prvostepeni sud pravilno utvrdio da je F. Č. predmetno krivično djelo ubistva za koje se optužuje, učinila u neuračunljivom stanju, opravdana je odluka suda koja je zasnovana na odredbama člana 389. stav 1. ZKP-a BD BiH da se predmet ima uputiti organu nadležnom za pitanja socijalnog staranja, radi pokretanja odgovarajućeg postupka. Stoga ne stoji žalbeni prigovor branioca optužene u kom ističe da nije bilo mjesta donošenju navedene odluke.

Kako je žalba branioca optužene F. Č., advokata S. M. u cijelosti neosnovana, donijeto je rješenje kao u izreci, na osnovu člana 321. stav 1. i 3. Zakona o krivičnom postupku Brčko Distrikta BiH.

ZAPISNIČAR

Tanja Šakić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Dragana Tešić